

njega in njegovo mladino v krščanskih, človeka vrednih krepostih ter tako najbolje utrjujejo osnovo njegovega narodnega in državnega življenja. Tak list je »Slovenski gospodar«, zvesti spremljevalec slovenskega ljudstva na njegovem težkem življenjskem potu že dolgih 74 let.

Mnogo se je spremenilo v tem času, »Slovenski gospodar« pa je ostal zvest svojemu programu: širiti med ljudstvom pravo izobrazbo, varovati ga pred nevarnostjo okužbe s protiverskimi in protikrščanskimi bacili, po-

speševati njegove gospodarske interese, braniti slovensko zemljo in nedotakljive pravice našega ljudstva do nje, širiti med vsemi sloji, zlasti med mladino, pravo narodno in državljansko vzgojo. Zato naš list zasluži vsestransko podporo slovenskega ljudstva in vseh njegovih stanov. Agitirajmo za širjenje našega lista! Malenkostno zvišanje naročnine, ki je bilo potrebno radi vsesplošnega podraženja, ne sme nobenega odvrniti. Zvestoba starih naročnikov, pridobitev novih bo našemu listu v zaslobo, našemu ljudstvu pa v dobro.

član naših organizacij ne zaveda in jih ne izpolnjuje, je precej naših organizacij — po krivdi članstva — več ali manj zaspanih, saj pri dremajočem članstvu, ki ne da glasu od sebe, tudi vodstvo in odbori nimajo veselja do dela.

Načela in ideje organizacij smo dolžni braniti!

Poleg odziva na vsako vabilo je pa vsak član ene ali druge organizacije ali zadruga tudi vedno dolžan proti vsakomur braniti ugled vodstva organizacije, kjer je včlanjen posebno pa ideje in nazore, ki jih vodstvo zastopa. Koliko je članov, ki so prave mevrže. Ne znajo biti moški ter trepečejo pred vsakim, ki si drzne vpričo njih latiti organizacijo, kateri pripadajo. Pri napadih večinoma molče, oziroma še pomagajo, namesto da bi branili ugled organizacije in s tem svoj ter ugled vsakega člana. Naj vsak ve, da dotični, ki n. pr. napada, sramoti in omalovažuje kmeta in njegove organizacije, sramoti obenem narod in njegovo kulturo. Zato naj vsak gleda, da bo v vseh takih primerih ravnal tako, kot to zahteva vest in značaj moža, ki hoče nekaj veljati.

Bođimo res pravi člani!

Z željo, da bi se vsak član društev in zadrug zavedal svojih dolžnosti, sem napisal te vrstice. S tem bo vsak pomagal nositi breme vodstvom društev in zadrug, ki je težko in trnjevo. Vsak, ki je vpisan v to ali ono društvo ali zadrugo, naj bo res pravi član, živ kot ogenj v izpolnjevanju svojih dolžnosti do organizacij, katerim pripada. Iz naših društev in zadrug naj izginejo taki člani, ki so kot živi mrliči, in od katerih ni prejeti glasu. Če bodo vsi člani vršili svoje dolžnosti, bodo naše organizacije ugledne in močne, z organizacijami bodo ugledni in močni tudi člani.

Vedno in povsod naj bo geslo članov naših organizacij in zadrug: Ne rušiti — temveč graditi!

Naročnina »Slovenskega gospodarja« v letu 1941.

Celoletna naročnina 38 din, polletna 20 din in četrtletna 11 din. — Vsi celoletni naročniki, ki plačajo v decembru 1940 ali vsaj v januarju 1941 celoletno naročnino ali isto doplačajo, imajo pod dosedanjimi pogoji zavarovan svoj dom v slučaju požara za 1000 din.

T. D.:

Pri društvih in zadrugah naj sodelujejo tudi člani!

Ne obrekuj tega, kar si volil!

Kamor se ozremo, vidimo pri našem združenem in društvenem življenju prav isti pojav. Na občnem zboru se imenuje odbor, izvolitev je navadno soglasna, brez vsakega ugovora. Toda ko gredo člani z občnega zbora, zine vsak na široko ter obira in kritikuje vse od kraja, od predsednika do zadnjega odbornika, kolikor se le da. To obiranje in obrekovanje leti na odbor skozi vse leto do naslednjega občnega zbora, kjer so pa spet vsi tiho...

Slep bi bil, kdor bi tega ne opazil, če se količkaj udeležuje društvenega življenja. Tu ni nobene izjeme. Prav v vseh organizacijah nalezimo na isti pojav. Volijo se odbori, pododbori, nadzorstva, pregledniki. Vsak ima pravico predlagati in govoriti, kaj mu je prav in kaj ne. Kdor je na občnem zboru tiho in se strinja z odborom, naj bo tiho tudi med poslovnim letom.

Med letom z odborom sodeluj!

Z odborom se naj vsak član društva ali zadruga med letom strinja vsaj v tem, da bo sodeloval. Naj vsak ve, da breme, ki ga nosi odbor, ni lahko. Nanj lete očitki od vseh strani. Če se kaj podvzame ali predlaga v korist članstva, je kriv tisti, ki je predlog podpisal, to je predsednik in tajnik; če se kaj ne posreči izpeljati, je kriv predsednik in tajnik. Skratka: na odbor lete očitki od strani članstva in ostale javnosti. Toda ugovore in kritiko od drugih bi človek še prenesel. Boli pa kritika — ki največkrat niti ni stvarna — od strani članstva, ki je odbor volilo.

Do vodstva ima vsak član dolžnosti

Vsak član kakršnega koli društva ali zadruga naj ve, da ima do vodstva in odbora tudi svoje dolžnosti. Ako odbor sklene, da se bo v

okviru društva vršilo to in to — n. pr. tečaj, zborovanje, predavanje, poučni izlet itd. — in je članstvu razposlal vabila, je vsak član moralno dolžan, da se odzove. Saj že oliko zahteva, da moraš na vsako pismo odgovoriti, pa četudi ti ga je poslalo društvo, v katerem si vpisan kot član. Prav tako kot odgovarjaš posameznim osebam in svojim dragim, si dolžan odgovoriti na vsako vabilo društva, pri katerem si včlanjen. To je častna dolžnost vsakega člana. Ker se teh dolžnosti skoraj noben

Marsal Graziani, vrhovni poveljnik vseh italijanskih čet v severnoafriški Libiji

zavesa na vratih nekoliko razgrnila, v odprtini pa se je prikazala glava grofa Hermans.

S pogovorom svā brez presledka nadaljevala, ker ni sva hotela, da bi grof vedel, da sva ga opazila. Ko je šnips končal z razlago, sem mu jaz odgovarjal

Grof naju je opazoval kakih pet minut, potem pa se je tiho umaknil. Ko sem se prepričal, da je res odšel, sem dejal:

»Grof Herman je vtihotapil kroniko!«

»Iz česa sklepaš?«

»Ali ni jasno? Kak pomen bi drugače imelo zanj prisluškovanje? Prepričati se je hotel o tem, ali sva že našla kroniko in kako mnenje imava o stvari.«

»Mogoče pa je tudi ravno nasprotno.«

»Kaj?«

»Da grof tebe smatra za zločinca, mene pa za so-krivca.«

»Ravno okoliščina, da me je on pri očetu osumil, kakor sem ti bil povedal, me potrjuje v sumnji, da je on krivec in išče žrtev, kateri bi mogel naprtiti svoje sločine.«

»Iz tebe govori ogorčenje nedolžnega, toda zamisli se v položaj. Sam priznavaš, da je nesreča prišla v hišo po tvojem prihodu. Tudi si mi povedal, da je grof Herman zelo ljubil svojo sestro Judito. Oboje govori za to, da je grofova sumnja pristna.«

Nič nisem odgovoril, toda zase sem bil prepričan, da

je grof Herman krivec in sem sklenil, da bom budno zasledoval nadaljnji potek dogodkov.

Šnips je spet preštudiral tloris gradu. Vmes si je nekaj zapisoval v svojo beležko. Jaz ga nisem motil.

Tako sva sedela skoraj do polnoči.

»Ali se spominjaš,« se je tovariš nenadoma oglašil, »da sem predvčerajšnjim izrazil začudenje nad tem, da se je ta nenavadni glas po vsem gradu enako močno slišal vkljub debelosti sten in oddaljenosti posameznih prostorov?«

Prikimal sem.

»Mislim, da sem našel razlago za ta pojav. To ne bi bilo mogoče, če ne bi bili vsi grajski prostori v nekaki medsebojni zvezi.«

Debelo sem ga pogledal.

»Ali misliš, da je med vsemi prostori v gradu neka zveza?«

»Da. O tem me potrjuje tloris. Sobe grejejo tako zvani ruski kamini (odprte peči). V kaminih so prej kurili z drvami, kar je imelo za posledico veliko porabo sobnega zraka. Zadnja leta je drva izpodrinil premog, ki pa tudi porabi mnogo zraka, razen tega povzroča neprijeten duh. Za odstranitev te neprijetnosti imajo kamini odprtine za zračenje. Odprtine posameznih kaminov so običajno speljane v večjo skupno odprtino.«

Peljal me je h kaminu, ki je bil v knjižnici.

»Tu se lahko prepričaš o moji trditvi. Če potisneš

se je premislil. Ni se mu zdelo prav kar tako pobiti občinskega moža. Nezadovoljnejšev pa tudi ni hotel izdati. Zato si je pomagal z uro. Poričil je uro za tri četrt ure naprej. Misleč, da je točno dvanajst, so šli mestni očetje domov že ob četrt na dvanajst in so ostali živi. V spomin na to mestna ura še danes ne kaže pravega časa, ampak je vedno nekoliko naprej.

Grški ministrski predsednik kot pilot. Sedanja predsednik grške vlade Metakass je tudi vnet letalec, saj zelo se za letalstvo zanima. Nekoč pa o teh stvarih ni imel prav dosti pojma, kakor se vidi iz naslednjega dogodka, all pa je bil tako zelo pozrebljiv. Nekoč, ko se ni bil predsednik vlade, general pa že, je obiskal

Po Jugoslaviji

Pogodba o »trajnem prijateljstvu« med Jugoslavijo in Madžarsko podpisana

Regent Madžarske Horthy

Madžarski zunanji minister grof Štefan Csaky se je pripeljal s soprogo in spremstvom 11. decembra v Beograd. Na kolodvoru ga je pozdravil z najvišjimi političnimi osebnostmi naš zunanji minister dr. Cincar Markovič. Po slovesnem sprejemu na bogato okrašeni beograjski postaji je obiskal visoki gost naše zunanje ministrstvo, ministrskega predsednika Cvetkoviča, podpredsednika vlade dr. Mačka in je bil opoldne omenjenega dne sprejet na dvoru od našega knežjega para.

V počastitev grofa Csakya je bilo slavnostno kosilo v prostorih zunanjega ministrstva in slovesna večerja na dvoru.

Drugi dan bivanja v naši prestolnici je obiskal madžarski zunanji minister madžarsko vojaško pokopališče in grob neznanega vojaka na Avali, kjer je položil venec. Ostali čas je porabil za važne razgovore z našim zunanjim ministrom. Razgovori obeh zunanjih ministrov so bili kronani s podpisom pogodbe o »trajnem prijateljstvu« med Jugoslavijo in Madžarsko.

Jugoslovanski zunanji minister dr. Cincar Markovič bo vrnil v najkrajšem času obisk madžarskemu zunanjemu ministru v Budimpešti.

Madžarski zunanji minister grof Štefan Csaky

Novice iz domačih krajev

Visoko odlikovanje dr. Korošca. Madžarski regent Horthy je odlikoval predsednika senata in prosvetnega ministra g. dr. Antona Korošca z ogrsko krono I. stopnje.

Duhovniške vesti. Umeščeni so bili gospodje: Drvodol Alojzij, provizor v Črnečah, za župnika istotam; Peitler Alojzij, provizor na Zdolah, za župnika istotam; Ledinek Maks, provizor v St. Vidu nad Valdekom, za župnika istotam. — Postavljena sta bila gg.: Šmon Franc, provizor na Ojstrici, za provizorja v Špitaliču; Vrhovšek Simon, kaplan pri Sv. Juriju pod Taborom, za provizorja na Ojstrici in za sprovizorja na Pernicah. — Nastavljeni so bili gg.: Mirko Avžner za II. kaplana v Vojniku; Cigan Franc, salezijanski duhovnik na Radni, za II. kaplana v Sevnici; Kolman Vinko, na bolezenskem dopustu, za kaplana pri Sv. Juriju pod Taborom. — Prestavljeni so bili sledeči gg. kaplani: Kores Ivan od sv. Magdalene v Mariboru za I. kaplana v Celju; Vošnjak Jožef iz Zalca k Sv. Jakobu v Slov. goricah z delokrogom pri sv.

Magdaleni v Mariboru; Jkušnikar Viljem iz Vojnika v Zalec (IL); Čergulj Štefan iz St. Ilja v Slov. goricah v Črno; Fajdiga Alojz iz Črne za III. kaplana v Ljutomeru z delokrogom v Beltincih; Štukovnik Franc od Male Nedelje v St. Ilj v Slov. goricah; Gomboc Franc iz Beltincev k Mali Nedelji; Časl Franc ml. iz Dola v Hoče; Drevenšek Franc iz Sta-

rega trga k Sv. Juriju ob juž. žel.; Klemene Jožef iz Ribnice na Pohorju v Stari trg. — Začasno nezasedeno ostane mesto kaplana v Ribnici na Pohorju. — Umrl je v St. Martin im Sulmtale (Nemčija) g. Adlanik Franc, upokojeni župnik iz Sobote, v 63. letu starosti.

Od vlaka povožen. Zavirač držav. železnice Ivan Pliberšek iz Radvanja pri Mariboru je na železniški postaji Sv. Lovrenc na Pohorju pri premikanju tovornega vlaka po nesreči padel pod kolesa, ki so ga do smrti povozila. Pokojnik je bil zelo vreden uslužbenec.

Nogo si je zlomil ob priliki letošnjega prvega smučanja E. Goričan iz Činžata pri Falj. Ponesrečenec se zdravi v mariborski bolnišnici.

Zmečkana roka — vzrok smrti. V tovarni lepenke in papirja na Sladkem vrhu je delavcu Jožefu Jezi, rodom z Ptujске gore, pri stroju spodrsnilo. Pri padcu je z roko priletel med valjarje stroja, ki so mu jo dobredno zmečkali. Jezo so prepeljali v mariborsko bolnišnico, kjer je pa poškodbi podlegel.

Naročnina »Slovenskega gospodarja« v letu 1941.

Celoletna naročnina 38 din, polletna 20 din in četrtletna 11 din. — Vsi celoletni naročniki, ki plačajo v decembru 1940 ali vsaj v januarju 1941 celoletno naročnino ali isto doplačajo, imajo pod dosežanji pogoji zavarovan svoj dom v slučaju požara za 1000 din.

nek. vojaško postojanko nekje ob grškem morju. Poveljnik ga je vljudno vprašal, ali ne bi morda želel preskusiti novega vodnega letala. »Zelo rad,« mu je brž odvrnil Metaksas, »toda voditi ga hočem sam.« Rečeno, storjeno. Metaksas je v spremstvu poveljnika sedel v letalo. Nekaj časa je bilo vse v najlepšem redu, nenadno pa je Metaksasov spremljevalec opazil, da krmar skuša z vodnim letalom pristati na kopnem. Vljudno je opozoril Metaksasa: »Oprostite, gospod general, ali ne bi bilo bolje, če bi pristala na morju?« — »E, seveda, na kaj sem vendar mislil!« se je brž opravičil Metaksas in se lepo spustil z letalom na mirno morsk gladino. »Hvala lepa! Nikdar ne bom

roko v kamin, boš čutil rahlo sapico, ki prihaja iz ozke odprtine.«

Jaz sem potisnil roko v kamin in sem res čutil sapico. »Mojster, ki je zidal ta grad, je bil moder možakar,« je nadaljeval detektiv. »On je vse odprtine za zračenje speljal v eno odprtino in je s tem v precejšnji meri zmanjšal zidarske stroške.«

Nato je s svinčnikom pokazal tloris in dejal: »Tu vidiš tisto skupno odprtino, iz nje se odpirajo manjše odprtine na vse strani gradu. Ta velika odprtina je sredi stavbe. Glas, ki zadoni v tej odprtini, se po stranskih odprtinah širi po vseh prostorih.«

»To je zelo zanimivo,« sem začudeno pripomnil. »Na ta način smo za korak naprej v preiskavi.«

»Jutri bova videla, v koliko je moja domneva, do katere sem prišel na podlagi tlorisa, resnična. Opoldanske ure, ko člani grofovske družine počivajo, bova porabila za to, da bova poiskala in preiskala glavno zračno odprtino.«

Nato je spet nekaj beležil in na tlorisu s šestilom meril. Ko je končal, sva si želela lahko noč in se podala k počitku...

Ko smo naslednjega dne končali z obedom, so se člani družine podali v sobe k počitku, midva z detektivom pa v grajsko klet. Dasi je bila klet zelo velika ter je imela več stopnišč in stranskih prostorov, se je šnips s pomočjo tlorisa in beležk takoj znašel v njej.

S kladivom je trkal po stenah, a brez uspeha. Nato je prižgal svojo žepno svetilko. Po kratkem iskanju sva našla glavno odprtino. Odprtina je bila zaprta z rešetkastimi železnimi vrati.

Detektiv je računal s takimi ovirami. Iz žepa je potegnil ostro pilo in je izpilil velik kos. Nato si je slekel suknjič, mi ga izročil ter šepetaje dejal:

»Zdaj ne govori, ker bi se glas po moji domnevi slišal po vseh prostorih.«

Nato je vzel svetilko, se potegnil skozi narejeno odprtino ter izginil na drugi strani.

Čez nekaj minut se je spet vrnil. Z obleke si je stresel prah in oblekel suknjič. Nato pa je odprtino, ki jo je bil naredil v vratih, za silo zadelal.

»Glej, kaj sem našel!« je zašepetal in mi pokazal polno pergišče drobnega belega fižola.

»No, to ni nikak zaklad!« sem smehljaje odvrnil.

»Tam je še za kakih pet kilogramov takega fižola.«

»Ali je to v kaki zvezi z zločinom?«

»Gotovo. Ta fižol je po vsej priliki povzročitelj tistega nenavadnega glasu.«

Dvomljivo sem ga gledal.

»Pojdiva v knjižnico, tam ti bom stvar pojasnil.«

Ko sva spet sedela v knjižnici, je začel:

»Zračna odprtina ima v spodnjem delu jekleno rešetko in ima ob robu večje luknje. Zdaj si zamisli, da na rešetko iz višine padajo drobni, trdi predmeti, kakor na

Lepe knjižne nagrade!

Vsako, ki kupi iz Cirilove knjižnice Karl Maya in druge knjige, dobi za vsakih polnih 50 din kupon s številko, s katero se udeleži nagradnega zrebanja z dobitki po vrednosti 2000, 1000, 500 din in drugimi mnogimi nagradami! Pišite takoj po seznam naših knjig in načrt nagradnega zrebanja!

TISKARNA SV. CIRILA
MARIBOR - PTUJ - TRBOVLJE

15.000 din vreden kamen izgubljen. V Mariboru se nahajajoča Beograjčanka Mara Savičeva je izgubila dragocen kamen iz prstana, tako zvani smaragd, ki je vreden okrog 15 jurjev.

Krava smrtno poškodovala posestnika. Pred kratkim je posestnika Štefana Baler iz Bakovcev v Prekmurju krava pri polaganju tako nesrečno sunila v trebuh, da mu je povzročila hude notranje poškodbe. Ker so sprva mislili, da ni nič hudega, so ga zadržali v domači oskrbi; ko pa mu je postajalo vedno huje, so ga spravili v soboško bolnišnico, kjer pa je kljub skrbnemu prizadevanju zdravnikov poškodbam podlegel.

Smrtna nesreča zobozdravnika na lovu. V Rakushevem lovišču v celjski okolici je ob priliki lova šoštanski iravnik dr. Lichtenegger obstrelil jazbeca, kateri je zbežal proti mestu, kjer je stal celjski zobozdravnik dr. Bruno Sadnik. Dr. Sadnik je s puško pohitel za jazbecem in se po zasledovanju kakih 250 m utrujen naslonil na puško. Puškino kopito se je pri tem zlomilo, naboj se je sprožil in zadel zobozdravnika v prsa. Dr. Sadnik je izkvravel in umrl prej, preden je bil lov končan. Ko so se po lovu lovci zbirali, so pogrešili dr. Sadnika. Našli ga mrtvega.

Nesreča za nesrečo obiskuje posestnika Augusta Žagarja na Ložnici pri Celju in očeta devetih otrok. Najprej mu je poplava uničila vse poljske pridelke, potem je moral konja, s katerim prevaža premog, izročiti konjaču radi bolezn, pred kratkim si je pa na poleđici zlomil nogo še drugi konj, ki ga je prav tako moral izročiti konjaču. Nesrečnež je tako ob konja in s tem ob skromni zaslužek ter je res krvavo potreben pomoči.

Z lovsko puško se je obstrelil pri streljanju vran 20 letni posestnikov sin Ludovik Štefančič iz Podloga pri Sv. Petru v Savinjski do-

lini. Pri skoku čez jarek se je puška sprožila in naboj mu je močno poškodoval obe stopali. Ponesrečenec se zdravi v celjski bolnišnici.

Smrtna nesreča delavca. Na Ratitovcu v Selški dolini so našli mrtvega delavca Šefkija Marovca, doma iz Novega Pazarja v zetski banovini. Marovcu je najbrž na skalah spodrsnilo in je padel ter se ubil.

V dimu se je zadušila mala delavčeva hčerka Pavla Gregorin iz Domžal. Igrala se je v kuhinji, medtem je pa iz štedilnika začel uhajati gost dim, ki radi zaprte kuhinje ni mogel na prosto. Deklica si ni mogla pomagati in ko so jo našli, je bila že v nezavesti. Prepeljali so jo v bolnišnico v Ljubljani, kjer ji pa niso mogli rešiti mladega življenja.

Tleče oglje vzrok smrti. V Rinži pri Kočevju je delavec Terčič zakuril zvečer v peči z ogljem, sinova v sosedni sobi sta pa goreče oglje nasula kar v posodo in jo postavila zraven skupne postelje. Peč ni imela zveze z dimnikom. Starejši sin se je proti jutru ves ometen prebudil in planil na prosto, mlajši sin, ki je bil z obrazom obrnjen proti posodi s tlečim ogljem, je pa bil zastrupljen z ogljikovim oksidom. Tudi oče bi skoraj bil ob življenje in je radi zastrupljenja hudo obolel.

Zavarujemo se za primer kolesarskih nesreč! Ko čitamo dan za dnem poročila o nesrečah, ki se dogajajo ljudem na biciklih, in ko marsikateri plača kolesarsko vožnjo z življenjem, drugi pa stoka vse življenje nad polomljenimi udi ter plačuje zdravnika, nekateri pa — in takih je največ — brez pomoči tiho trpijo bolečine, ker nimajo sredstev za zdravljenje. Čudno je to, da je nekaterim kolesarsko zavarovanje trn v peti in si ne dajo ničesar dopovedati ter imajo za vse drugo denar, le za kolesarsko zavarovanje in za »Karitas« ne. Kadar pa je nesreča tu, pa stoka in si očitja, zakaj se ni dal pravočasno zavarovati — če je pa mrlji v hiši, pa tarnajo, koliko je stroškov in plačil, denarja pa nikjer nič. Zato se zavarujte za pogrebne in druge izdatke pri »Karitas«, ker vsak dan imamo smrtne primere okrog nas in vsak dan čujemo zvonove, tudi od drugod. Dragi čitatelj, ali si že zavarovan za primer smrti sam in tvoji domači?

Turški salonski vagon v Mariboru. Skozi Maribor so Nemci poslali predsedniku turške republike generalu Izmet Ineniju najmodernejši salonski vagon z lokomotivo, o kateri pravijo, da je najmodernejši izdelek te stroke. Vagon in lokomotivo je izdelala nemška tovarna v Kasselu, ki izdeluje še 30 lokomotiv za Turčijo. Seveda bodo Turki lokomotive in vagoni, ki so jih naročili že pred časom, dobro plačali.

Pri regulaciji Dravinje v gornjem toku je pričela banska uprava z zidavo škarpe v Bokorini nad Zrečami pod Vidmarjevimi lesnim skladiščem. Soteska je tu najožja in je tok izpodjedal cestišče. Obenem bo struga dvignjena v obliki dvojnega vodopada. Po izvršitvi teh del se bo regulacija Dravinje nadaljevala navzgor proti toku reke.

Dobro kupčijo je naredil neki mesar, ki je ob priliki železniške nesreče pri Blanci kupil od železniške uprave vagon razbitih jaje za 3500 din. Pri prevzemu jaje je ugotovil 12.000 komadov celih, za katere bo izkupil mnogo več. Koruzo z razbitih vagonov je pa kupil tamkajšnji župan po 2 din kg in jo je razdelil revnim občanom. Ni nesreče brez sreče!

Požari

V glavnem izvoznem rovu kočevskega rudnika je začel tleti premog, ki povzroča dim. Zidarji, delavci in strokovnjaki so nevarnost obzidali in ogenj zadušili. Gre za običajni rudniški pojav brez večje nevarnosti.

Pri posestniku Antonu Mihovcu na Martinhrubu pri Dol. Logatcu na Kranjskem je do tal pogorel velik gospodarski kozolec. Gasilci iz Dol. Logatca so preprečili razširjenje ognja na hišo.

Dva drzna roparska napada sta bila izvršena v okolici Maribora. Na Tržaški cesti, na mestni meji, so štirje napadali vrgli s kolesa 29 letnega irgovskega slugo Ferdinanda Kranerja s Pobrežja. Vzeli so mu kolo in aktovko, njega samega pa tako nabili, da se je moral zateči v bolnišnico. — 55 letnega posestnika Jožefa Vrabla je pa napadla skupina neznancev na peti s Pobrežja domov v Gruševo. Napadalcu so mu vzeli suknjo in klubok ter ga tako pretepli, da je na cesti obležal in so ga morali z vozom prepeljati v bolnišnico. Domneva se, da gre v teh primerih za organizirano razbojniško tolpo, ki jo bo treba povesti in s tem ljudem zagurati varnost.

V pijanosti posurovel delavec je v neki gostilni v Ribnici na Pohorju z nožem nevarno ranil Alojza Kopa iz Josipdca. Nevarno ranjeni Kopa je bil prepeljan v mariborsko bolnišnico.

Vino in žganje je kradel hlapec Jožef Ščap svojemu gospodarju župniku v Kančevcih (Sv. Benedikt) v Prekmurju. Za tatvino je bil obsodjen na štiri in pol meseca zapora.

Odvetačku izropali hišo. Odvetnik dr. Šalamun iz Ptujja ima pri Sv. Vidu v Halozah pri vinogradu gosposko hišo, ki se zapira z zelo težkimi vrati. Neznani storilci so pa kljub temu vlomili v hišo in jo izropali. Odnesli so tri težke bele odeje z žigosano številko 918 in raznih drugih predmetov v skupni vrednosti nad 10.000 din.

Radi ženitve ubil brata. Poročali smo o roparskem napadu v Sp. Staršini pri Podlehniku v Halozah, katerega žrtev je bil Janez Drobnič. Sedaj je pa 13 letni nekoliko slaboumni pastirček pri Drobničevih, Viktor Vrečer, orožnikom pri-

primer fižol. Ti predmeti odskakujejo ter rešetko tresejo. Tako nastane glas, ki je tako nenavaden, da ga v prvem hipu ne moremo določiti. Sicer pa bova videla.

Začudeno sem ga gledal.

»Kaj nameravaš storiti?«

»Najprej moram najti odprtino, skozi katero je neznanec spuščal fižol. Skozi odprtine kaminov tega ni mogoče storiti, ker se te odprtine navzgor zavijajo in so preozke za to, da bi roka mogla seči vanje. Od grofa Aleksandra bom moral dobiti dovoljenje za preiskavo sob, ki so sosedne z glavno zračno odprtino.«

Še isti dan sva govorila z gospodarjem. On je rade volje dal dovoljenje.

»Kar jutri boste lahko izvršili preiskavo,« je dejal. »Mi smo povabljeni v sosedni grad. Ker bomo vsi odsotni, boste mogli svoje delo brez ovir opraviti. Želim vam mnogo uspeha!«

5.

Grofovsko družina se je naslednjega dne res odpravila. Detektiv se je takoj podal na delo.

Jaz sem bil razburjen, ker sem čutil, da stojimo pred važnim odkritjem. Šnips pa je ostal miren kakor vedno.

»Najprej bova preiskala sobo grofa Hermana,« sem pripomnil.

Detektiv je odkimal.

»Temeljito morava delati,« je dejal. »Po vrsti bova šla. Po tvojem opisu glaslu sklepam, da je moral fižol

padati iz precejšnje višine. S preiskavo bova torej začela v najvišjem nadstropju, kjer so sobe grofice Avrelje, grofa Aleksandra, igralnica grofa Bernarda in lovska soba grofa Roberta. Ostali prostori ne pridejo v poštev, ker so oddaljeni od dotične odprtine.«

Podala sva se v najvišje nadstropje. Kmalu sva ugotovila, da samo štirje prostori pridejo v poštev. Na moje začudenje soba grofa Hermana ni bila med njimi. To me je močno razburilo, ker sem bil prepričan, da je on krivec.

»Sobe gospodarja in gospodinje lahko izpustiva! Te ne pridejo v poštev.«

»Misliš?« se je nasmehnil detektiv. »O nedolžnosti grofa in grofice seveda niti najmanj ne dvomim, toda v njune sobe ima dostop vsa služinčad.«

»Imaš prav!« sem odvrnil.

Šnips je postopal zelo natančno. S kladivcem je trkal po stenah. Največ pozornosti je posvetil stenam ob zračni odprtini. Tudi tla je preiskal. Odgrnil je preproge, legel na tla, trkal in prisluškoval. Odprl je omare, predale, skrinje in vse preiskal.

Zdelo se je, da bo ves trud zaman.

Dve sobi sva že preiskala in sva vstopila v razkošno opremljeno lovsko sobo grofa Roberta. Prvo, kar je zapazilo detektivovo oko, je bil droben fižol, ki je ležal blizu kamina na koži severnega medveda.

»Tako, tu smo na pravi sledi!« je pripomnil detek-

pozabil vaše vjudnosti, s katero ste me opozorili na mojo pomoto.« In je odprl Metaksoas vrata iz kabine, stopil pa je — v morje.

Stroj, ki bo preštel zvezde. Kar predrzna je misel na to, da bi kdo mogel prešteti vse neštete zvezde, ki je z njimi okrašeno nebo. Pa so vendar učenjaki, ki menijo, da tudi to ni nemogoča stvar. Takšno nalogo si je zastavilo harvardsko vseučilišče v Ameriki. Namenilo si je sešteti vse zvezde, iz katerih je sestavljena Rimska cesta na nebu, razen tega pa tudi še vse tiste, ki spadajo v tako imenovano »petnajsto vrsto«. Kar s prostim očesom seveda tega ni mogoče izvesti. Treba bi bilo poklicati na pomoč posebno tehnično pripravo, stroj,